

"Miten olet muka Tuomarina?" "Dalton, tunnetko nämä?" toinen Tuomari utelee. "Yhden vain... Julia, otan heidät Leviataniin. Palaa sinä Jeneoraan, minä huolehdin heistä." "En varmasti. Tästä voi tulla hauskaakin." "Dalton?" Jack kysyy ihmeissään. "Otitko isän nimen käyttöön?" "En halunnut sinun tietävän että pääsin Tuomariksi. Tulkaa alukseeni, jutellaan siellä." Molemmat Tuomarit sulkevat ruutunsa. "Mennään." Jackilla on selvästi vakavissaan. "Haluan myös tavata hänet." Lee ohjaa aluksen kymmeniä kertoja isomman Leviatanin hangaariin, joka on kokoluokassaan melkein Meriadorin hallien tasolla. Sisusta muistuttaa hieman Ragnarökiä, mutta paljon isompana. He tulevat ulos laivasta, ja Julius muutama sotilas mukanaan saapuu heitä vastaan. "Terve taas." Veljekset eivät silti vaikuta erityisen innostuneelta. "Tännekö häivyit?" Jack ärähtää vihaisesti. "Et odottanut yhtään vaan lähdit sanomatta mitään." "Minulla oli syyni, ja saat kuulla niistä aikanaan. Viekää heidät selliin. Jättäkää vain nuo miekat... Hänestä ei ole harmia." "Mitä!? Laitatko minut muka vankilaan?" "Saat rauhoittua hetken, keskustelemme kohta, kunhan pääsemme Jeneoran ylle, en halua teidän ja tuon aluksen pakenevan täältä minnekään." Juliuksen silmät muuttuvat punaisiksi kun hän katsoo Ragnarökiä kohti. Sotilaat laittavat kahleet Jackille ja muille, ja johdattavat heidät kaikki samaan, hieman isompaan selliin aluksen alaosissa. "Tiedätkö yhtään, mitä veljesi tekee täällä?" Lee kysyy. "Ei mitään hajua, hän vain lähti sanomatta mitään..." Jack istahtaa alas, mutta hänen kättään vihlaisee silloin lujaa. "Satutitko kätesi?" Dan katsoo Jackin vasenta käsivartta lähemmin. "Tipuin Ragnarökin kannelle ja taisin murtaa sen." Dan laskee kämmenensä käsivarren päälle ja kuten Armadassa, kipu lakkaa hetkessä. "Noin, käden pitäisi alkaa nyt parantua. Elä silti käytä sitä liikaa tai energian muuttaminen sattuu vielä enemmän ja paraneminen kestää, en voi korjata rikki menneitä luita hetkessä." "Kiitos. Ja anteeksi että jouduitte tänne minun takiani." "Elä nyt," Esmeralda sanoo. "Tuskin tunnemme edes sinua, olemme täällä koska tahdomme." Matka jatkuu hieman hiljaisemmissa merkeissä jonkin aikaa. Alus matkaa kevyesti parisen tuntia, kunnes kaksi sotilasta tulee häkin eteen. "Dalton herra pyytää sinua," toinen heistä sanoo Jackille. "Alahan tulla." He avaavat oven ja Jack seuraa. Sotilaat johdattavat hänet isoon, pyöreään halliin, kuin pieni taisteluareena. Julius odottaa kentän keskellä, ja Jack huomaa Julian ylhäällä olevalla tasanteella katselemassa. Vartijat päästävät Jackin pois kahleista ja jättävät heidät kahden, kunnes hetken päästä Danielle ja muut tuodaan Jackin takana olevalle tasanteelle. "Arvelin että ystäväsi haluavat myös nähdä mitä tapahtuu." "Mitä edes haluat?" "Ajattelin jos tappelisimme hieman pitkästä aikaa. Olit hyvä miekan kanssa, en pärjännyt sinulla koskaan. Ja kannat näköjään Amaterasua ja Tsukuyomia. Luulisi että olet parempi." "Mistä tiesit?" "Tapellaan vain, haluan tietää miten paljon olet kehittynyt." Kirkas valo välähtää Juliuksen rautakäsineen alla, ja mustat ikään kuin liekit peittävät hänen kätensä ja jalkansa. "Mitä tuo on?" Danielle kysyy katsellen alas areenalle. "Luultavasti hyvin puhdasta aika-avaruus magiaa," Esmeralda vastaa. "Näyttäisi tekevän melkein kuin tyhjiön käsiin ja jalkoihin, jotka vuotavat tiivistettyä energiaa näyttäen liekeiltä. En ihmettelisi jos se olisi yksi sadasta ensimmäisestä kivistä." Jack ottaa vain Amaterasun esille, sillä hän ei halua rasittaa vasenta kättään. Hänen ei tarvitse edes käskeä asetta kun se muuttuu itseksensä, luultavasti vaistoten Juliuksen voimat. Valo välähtää Jackin kädessä. Veljekset hymyilevät ensimmäisen kerran toisilleen sitten tapaamisensa. Molempien silmät hohkaten punaisena he syöksyvät toisiaan kohti. Jack sivaltaa miekallaan valonsäteiden lentäessä terästä joka puolelle. Julius iskee niistä muutaman nyrkeillään poispäin itsestään, mutta Jack katoaa ilmaan ja ilmestyy yhden säteen kohdalle Tuomarin viereen. Julius torjuu miekan kädellään,

Amaterasu ei läpäise liekkejä, ja hän iskee sen sivuun yrittäen lyödä toisella kädellään Jackia, joka ehtii kadota valonsäteiden mukana hieman kauemmas. Julius ponkaisee Jackia kohti, ja mustat liekit kantavat Tuomaria nopeasti ilmassa kuin hän leijuisi. Jack torjuu Amaterasulla kaikki Juliuksen iskut, kunnes hän yhtäkkiä kamppaa Jackin maahan selälleen, pyörähtää ottaen vauhtia ja on iskemässä häntä suoraan rintaan. Jack päästää irti miekastaan ja laittaa kädet suojaksi eteensä, mutta Juliuksen iskun voima murskasi ne hetkessä. Jackin punaisiin silmiin ilmestyy silloin sisäkkäisiä rinkuloita, jotka luovat syvyysvaikutelman. Mustat liekit häviävät Juliuksen päältä, ja nyrkin vauhti ja voima hidastuu huomattavasti kun se osuu Jackin käteen. Hän silti tuntee tavallisenkin iskun voiman rautahansikkaan takia kivuliaalta. "Vai että viimeistelit silmäsi..." Liekit ilmestyvät taas Juliuksen ympärille, ja hän ottaa hieman etäisyyttä antaen Jackin nousta ylös rauhassa. Rinkulat ja punainen silmä katoaa kun Jack nousee ylös pidellen päätään kivusta, silmät vuotaen verta pahemmin kuin aikaisemmin. Hän ei edes näe kunnolla, vaan kaikki on aivan sumeaa jokusen sekunnin. Jack räpyttelee silmiään, ja huomaa vasemman silmänsä näön pysyvän hieman sakeana. Hän laittaa kätensä silmän päälle, jotta se ei rasittuisi. "Näetkö vielä kunnolla?" Julius kysyy, mutta Jack ei vastaa mitään. "Vaihdetaan maisemaa, haluan puhua rauhassa." Hän ottaa hansikkaan pois kädestään ja napsauttaa sormiaan. Pieni musta aukko ilmestyy heidän alle nielaisten molemmat. Veljekset ilmestyvät Leviatanin katolla. Alus kulkee nopeasti kokoonsa nähden ja tuuli on todella kova. Jack katsoo aluksen reunalta alas. He ovat jo Rhapsodian pääkaupungin yllä. Jättikaupunki Jeneora, joka katsotaan melkein omaksi maakseen sillä se on kooltaan lähes Medelinin ja Mylarin mantereiden tasolla jos ne olisivat yhdessä, ja pelkkää kaupunkia. Jeneora on jaettu viiteen alueeseen joita hallitsevat Perheet. Jeneora on pääasiassa vain yksi iso slummi, rikollisuutta on paljon, ihmisiä asuu kaduilla ja ruoka on monesti vähissä. Perheet silti pitävät huolen Jeneorasta parhaansa mukaan. Kaukana horisontissa kaupungin keskiosissa näkyy valkoinen muuri, joka eristää slummit Valkoisesta kaupungista, Jeneoran Keskustasta. Slummit ovat ainoa alue Rhapsodiassa, johon Tuomarit eivät erityisesti koske vaikka se onkin aivan heidän nenien alla, mutta Valkoinen kaupunki on täysin heidän hallinnassaan. Rikkaammat ihmiset asuvat siellä turvassa ulkoiselta Jeneoralta. Jack tuntee, että Julius haluaa lopettaa pelleilyn. Hän ottaa Tsukuyomin toiseen käteensä vyöltään. "Mistä oikein halusit puhua?" "Kuule, muistatko vielä paljon isästä?" "Tottakai." "Hän ei tainnut kertoakaan sinulle, mutta emme olleet hänen oikeita lapsiaan." "Tiesin sen jo aikoja sitten, Tantalus kertoi minulle. Se ei silti muuta sitä, että hän hoiti meitä lapsesta asti." "Etkö sitten ole koskaan miettinyt ketkä olivat meidän oikeat vanhemmat?" "Mitä väliä sillä on enää? Dalton hoiti meitä, hän oli isämme. Sinulle se ei näköjään merkinnyt paljoa, kuten en minäkään. Olisit edes sanonut jotain ennen kuin lähdit. Miten edes pääsit Tuomariksi, eikö sinne oteta vain Rhapsodialaisia?" "Kova harjoittelu. Tapasin tänne tultuani silloisen ensimmäisen Tuomarin, Casperin. Hän otti minut armeijaan josta kipusin ylöspäin. Oikeastaan ei se niin vaikeaa edes ollut kun vain keksi pienen kikan." "Minkä?" "Entä itse?" Julius selvästi väistää kysymyksen. "Mitä olet tehnyt? Vieläkö Tantalus ja El ovat Igronissa." "Tiedät varmasti että Medelin tuhosi sen." "Ja anna kun arvaan, matkasi tänne liittyy noiden miekkojen haltijaan," Julius sanoo ja osoittaa Jackin aseita. "Elä luule että olen idiootti. Nuo kuuluvat Luciferille. Ja koska tulitte tänne, aiotte etsiä keinon päästä Taivaan kraatteriin, aiot vapauttaa hänet ja käyttää Medeliniä vastaan. Täytyykö minun edes kertoa kuinka idiootti suunnitelma tuo on?" "Tiedän mitä hän on tehnyt, mutta ei minullakaan ole paljon vaihtoehtoja. Uskon että pystyn hallitsemaan häntä." "Et edes tiedä mitä hän on todella tehnyt ja aiot vetää hänet ulos siitä reiästä..." Valo välähtää ja mustat liekit ilmestyvät Juliuksen ympärille. "Tule päälle, Jack. Halun nähdä mihin todella pystyt. Äläkä pidätte." Veljesten silmät muuttuvat

punaisiksi, mutta nyt väri väistyy kun sylonista tuleva vihreä hohka peittää molempien iirikset. Sylon reagoi Tsukuyomin kanssa, miekka muuttaa muotoaan hieman pidemmäksi ja muuttuen sirppimäiseksi. Se vaikuttaa myös Juliuksen liekkeihin, ne peittävät melkein hänen koko kehonsa tanssien ympäriinsä voimakkaampana kuin aikaisemmin. "Miksi en voi analysoida noita liekkejä?" Julius vain hymyilee eikä vastaa mitään. Jack juoksee kiven avulla nopeasti Juliusta kohti, joka valmistautuu iskuun. Jack sivaltaa kaikella voimallaan, mutta Julius torjuu miekat helposti vain kämmenellään. Julius yrittää lyödä takaisin, mutta Jack saa kiven avulla torjuttua jokaisen nyrkiniskun, kuten myös Julius Jackin miekat. Jack siirtää kaiken energiansa miekkoihin jotka alkavat hohtaa. Amaterasusta lentää nyt mustia säteitä Tsukuyomin takia ja jokainen säde suuntaa suoraan Juliusta kohti samalla kun hänellä on kiire Jackin kanssa, mutta kun säteet osuvat mustiin liekkeihin, ne vain imeytyvät tyhjiyteen. "Elä luule että Jumalten aseet voittaisivat näitä." Liekit keskittyvät Juliuksen oikeaan käteen kun hän iskee Amaterasun takaa suojaan ottavaa Jackia kohti. Isku heittää Jackin pyörimään kantta pitkin, kunnes hän lyö Tsukuyomin kiinni kanteen joka pysäyttää hänet, mutta myös melkein vetää vasemman käden pois sijoiltaan. Jack vetää miekasta vauhtia ja syöksyy taas Tuomaria kohti. Hän laittaa miekkojen terät kantta vasten kipinöiden lennellessä. Amaterasu syttyy palamaan kun se kerää lämpöä ja valoa auringosta. Jack pysähtyy yllättäen ja heilauttaa miekkojaan Juliusta kohti. Liekeissä oleva musta sirppimäinen aalto lentää kantta pitkin tehden siihen syvät viillot aina taivasiin asti jossa pilvet halkeavat kahtia. Julius torjuu säteen käsillään, mutta se työntää häntä taaksepäin jokusen metrin ja hajottaen hänen rautakäsineet. Molempien silmät palaavat takaisin normaaleiksi, ja Jack on aivan uupunut. Hän tippuu maahan istualleen ja huohottaen syvään. "Hyvä," Julius sanoo ja kävelee Jackin luokse. "En uskonut että pärjäisit minua vastaan vielä noin hyvin." "...Mistä oikeasti halusit puhua?" "Et vieläkään ymmärrä." "Ymmärrä mitä?" Jack kysyy vihaisesti, mutta hänen vasempaan silmäänsä vihlaisee kivuliaasti. Hän nousee jotenkuten seisomaan. "Tiedätkö, kuka Lucifer todella on?" "Hirviö joka tuhosi Pohjoisen maan kaksisataa vuotta sitten." "Ja sinä haluat... Mitä? Vapauttaa hänet?" Julius kysyy ja melkein naurahtaa edes sille ajatukselle, että joku tekisi jotain niin typerää. "Amaterasu, tähtien Jumalatar ja Tsukuyomi, kuiden Jumala. Näiden aseiden voimaa ei voi mitata tämän planeetan mittapuulla. Jos Lucifer saa ne käsiinsä, Pohjoisen maa ja Medelin eivät ole ainoat vaarassa olevat. Tiedän, mitä Igronissa kävi, mutta jopa Jeneora on vain kärpäsen paskaa näiden miekkojen rinnalla. Igron ja Medelin eivät merkitse mitään kaikkien elävien olentojen rinnalla. Ja sinä antaisit ne hänelle ja ehkä odotat takaisin jotain. Että hän auttaisi pienessä kapinassanne Medeliniä vastaan?" Julius melkein jo huutaa vihoissaan. "Ajattele, jos minä en olisi tullut teitä vastaan. Muut olisivat ampuneet teidät alas epäröimättä hetkeäkään. Jack, minä välitän sinusta. Olet veljeni, olemme olleet yhdessä alusta asti, mutta mitä sinä teet, on vain idioottimaista. Et ajatellut kaikkea loppuun. Sinun olisi pitänyt..." "Medelin tuhosi Igronin!" Jack karjaisee täydestä kurkustaan keskeyttäen Juliuksen. Kyyneleet alkavat vuotaa hänen silmistään ja poskia pitkin maahan. "He tappoivat Donin... Tuhosivat Daltonin mökin ja hyökkäsivät jopa Armadaan. Minä en halua Luciferiä ulos, mutta minä tuhoan Medelinin, oli mikä oli. Igron... Oli kotikaupunkimme." Kyyneleet eivät lakkaa. "Tiedän kyllä mitä he tekivät," Julius sanoo ja kävelee hieman lähemmäs Jackia. "Jack. Haluan kertoa sinulle yhden asian, minkä isä sanoi minulle ennen kuolemaansa, ja joka sai minut lähtemään." Kyyneleet lakkaavat kuin seinään kun Julius sai Jackin huomion. Kipu on jo melkein lakannut. "Tiedätkö, miksi sylon ei vaikuta meihin? Me olemme altistuneet sille aikoja sitten hylätyllä reaktorilla, mutta olemme vain oppineet käyttämään sitä. Ihmiset ovat kuolleet tai halvaantuneet loppuiäkseen vain muutamia viikkoja altistumisen jälkeen." Paha tunne hiipii Jackin selkäpiitä pitkin, kuin hän ei haluaisi

tietää mitä Julius aikoo sanoa. Se voisi muuttaa kaiken mikä tekee hänestä Jackin. Hän silti melkein arvaa sen, ei hänkään ole tyhmä. "En halua sinun vapauttavan Luciferiä, koska hän on kuten minä ja sinä. Me olemme la Dek, viimeiset kymmenestä, Edenin lapset. Ja Lucifer Fabrikisto on veljemme." Julius sanoo suoraan, kaunistelematta yhtään. Sydän hakkaa Jackin rinnassa lujempaa kuin koskaan. "Ei," hän ajattelee. Hän on kuullut tarinat la Dekistä. Kymmenen Edenin lasta, Jumalten luomaa ihmisen muotoista olentoa jotka palvelevat Jumalia. 900 vuoden takaisen sodan pahimmat hirviöt, jotka tuhosivat koko Jeneoran ja tappoivat miljoonia ihmisiä. Ihmiset saivat vain hädin tuskin pidäteltyä heitä, ja kun ihmiset sadan vuoden jälkeen voittivat, he jahtasivat la Dekin kiinni ja tappoivat heidät, ottaen heidän aseensa ja verensä, sylonin. "Ei!" Punainen väri nousee taas Jackin silmille, mutta se väistyy kun ne värjäntyvät sinisiksi. Julius iskee Jackia nopeasti rintaan. Ilmat lähtevät keuhkoista pihalle ja hän kaatuu maahan. "Elä mene vielä väitä aseita herättämään, idiootti." Yhtäkkiä tuntuu kuin kaikki pysähtyisi. Pilvet lakkaamat liikkumasta, tuuli ujeltamasta, kaikki on paikallaan. Jack näkee jonkun panssarissa olevan hahmon edessään, mutta ei jaksa nostaa päätään nähdäkseen kuka se on. "Anteeksi, Jack." Sama ääni kuin Igronin kellotornissa. "Anteeksi, että jouduit tähän kaikkeen nyt, mutta meillä alkoi tulla kiire. Sotkeudun elämäsi vielä tämän kerran, toivon ettemme tapaa enää." "Kuka olet?" "Ihminen." Kaikki palaa takaisin normaaliksi ja mies kävelee Juliuksen luokse. "Käsky kävi, palaa heti Keskustaan. Vangeille ei ole aikaa." "Mitä tämä koskee?" Julius kysyy. "Eivät sanoneet, mutta käsky tuli ensimmäiseltä." Mies katoaa ilmaan alueen rypistyessä kasaan ympärillä. Musta aukko nielaisee veljekset, ja he molemmat ilmestyvät takaisin samassa hallissa. Dan ja muut tulevat heti Jackin luokse joka makoilee maassa. "Hän ei ole kuollut," Julius sanoo. "Mutta jos haluatte pysyä elossa, lähdette heti takaisin. En vastaa muiden Tuomareiden teoista." Musta aukko siirtää Juliuksen tasanteelle jossa toinen Tuomari on. "Palaa Shivaan. Täytyy palata Keskustaan." "Entä nuo?" "Mitä heistä?" "Jos he eivät lähde, Rego lähettää vielä ensimmäisen heidän perään. Ja näit kai sen aluksen? Ragnarök, suurinta osaa Tuomareiden laivoista ei ole tehty kohtaamaan mitään sellaista." "Jack ei selvästikään ole saanut aluksen tietoja auki... Heillä ei ole elementaaliakaan aukaisemaan niitä. Minä hoidan hänet jos tulee ongelmia." Jack saa itsensä ylös vaikka Juliuksen iskun jäljiltä hänen rintaansa kivistää. "Mennään heti, Juliuksella tuli vain kiire joten hän päästää meidät." "Jatkammeko Sanktaan?" Dan kysyy. "Tottakai, emme tulleet tänne turhan päiten." He palaavat Ragnarökiin jonka Lee käynnistää ja suuntaa pois Leviatanilta. He matkaavat takaisin itään päin, jonkin verran Jeneorasta pois päin jotta he voivat kiertää kaupungin etelästä. Jack menee vessaan peseytymään kun he ovat turvassa, tai ainakin tarpeeksi kaukana Tuomareista. Hän pärskäyttää vettä naamalleen ja katsoo ruskeita silmiään, joissa on heikko vihreä hohka, peilistä. "Sylon... Olenko oikeasti la Dek? Mitä tapahtui sodan jälkeen, tai ennemminkin seitsemäntoista vuotta sitten? Miksi olen täällä? ...On pakko päästä Luciferin luokse." Hän räpyttelee silmiään ja huuhtelee niitä vedellä, mutta vasen silmä pysyy sumeana. Myös Danin korjaama vasen käsi tuntuu taistelun jälkeen pahemmalta kuin aikaisemmin. Jack sitoo kätensä ylös vessasta löytämällänsä liinalla ja lääkekaapin sideharsolla. "Tuon pitäisi kestää." Yhtäkkiä kuuluu koputus. "Jack? Oletko siellä?" Se on Danielle. "Mitä?" "Esmeraldalla oli jotain asiaa Sanktasta, hän kertoo sitten kun pääsemme lähemmäs. Kestää vielä pari tuntia joten levähdä sinäkin hetki." "Joo." Hän jää vielä hetkeksi vessaan vain miettimään kunnes hän päättää mennä ohjaamoon, jossa Lee on yksin ohjaamassa. "Eikö väsyttä?" "Tämä alus näyttää antavan energiaa minulle. Olo on oikeastaan parempi kuin pitkään aikaan. Entä itse? Tulit Igronista asti Meriadoriin, ei se varmasti ollut helppoa." "Et uskokaan," Jack naurahtaa. "Olisi pitänyt ottaa El matkaan." "En usko, että hän olisi halunnut palata tänne enää." "Totta. Kerran kun käytiin

Jeneorassa, oliko se kun olin vasta kahdeksan, ennen kahakkaa Medelinin kanssa, niin Elin kanssa hajotettiin kaikki yhden kadun postilaatikot.” Jack vain repeää nauruun. ”Hyvä Luoja kun Tantalus huusi meille, joutui vielä maksamaan parikymmentä tuhatta Galstianin Perheelle.” ”No entä silloin kun te päätitte varastaa ukon laivan, hajotitte sen melkein kokonaan. Mitä te oikein halusitte? Käydä Garbenissa ostamassa jotakin ruokaa?” ”Hampurilaisia! Ei päästy kuin kaupungin ulkopuolelle kun se hajosi, ei me nyt kahdestaan sellaista laivaa pystytty ohjaamaan. Tantalus pisti meidät jakamaan D:n postit ja maksamaan sillä puolet.” ”Olette kahdestaan tehnyt melkein pahempaa vahinkoa kuin Medelin.” ”...Ja nyt ollaan menossa vapauttamaan Lucifer. Jos tämä epäonnistuu, niin se ei ehkä ole niin hauskaa.” ”Elä nyt ala sitä synkistelemään, mieti ensiksi mitä tehdään jos lähettävät Jeneorasta lisää väkeä perään. Pistä vaikka nukkumaan, ei olla vielä edes niin lännessä että sataa lunta.” Jack laittaa uinumaan yhteen ohjaamon tuoleista, jonka selkänojan hän vetää niin taakse kuin saa. Parin tunnin päästä hän herää Danin tökkäisyyn. ”Oletko hereillä?” ”J... Joo,” Jack vastaa väsyneen oloisena. ”Olemmeko jo siellä?” ”Kohta,” Esmeralda sanoo kun hän tulee sillalle. Ulkona pyryttää lunta niin, ettei eteen näe. ”Olemme kohta Sanktassa, ja joudumme kävelemään pikkumatkan.” Esmeralda kävelee ruudun eteen ja katselee ulos. ”Teidän kannattaa tietää pari asiaa. Sankta ei ole normaali kaupunki, se on jopa Tuomareilta kielletty, sillä koko pyhän maan alueella leijuu hyvin tiheä aether kupla, täysin puhdasta energiaa. Täällä tapahtui onnettomuus joku kaksisataa vuotta sitten, se oli Luciferin aikoihin, tosin tiettävästi hänellä ei ollut mitään osallisuutta siihen. Sankta oli vankila elementaaleille siihen aikaan, ja vahvin heistä pakeni, mutta hän kuoli, samalla vapauttaen kaikki elementaalit. Medelin tosin myöhemmin keräsi heidät talteen. Siitä yhdestä elementaalista pääsi vapaaksi purkaus, joka häiritsi energiaa Sanktassa ja koko alue on epävakaa. Ilmalaivat eivät toimi tuolla alueella koska kaikki toimivat magiakivillä ottaen energiaa planeetasta, mutta koska se on epävakaa, me vain tippuisimme. Sama koskee ihmisiä, jotka ovat yhteydessä planeettaan.” Esmeralda ottaa repustaan ulos kolme valkoista hengitysmaskia, jotka Jack tunnistaa heti. ”Nuohan ovat sotilaiden energia maskeja maageja vastaan.” ”Nämä vakauttavat energian ihmisten sisällä. Nämä ovat melkein ainoa syy siihen, miksi Mylar ei ole joutunut Medelinin hallituksen valtaan. Medelinin joukot koostuvat pääasiassa maageista, heillä kyllä on armeija, mutta Mylarin joukot ovat huomattavasti suurempi. Medelin luottaa magiaan. Nämä maskit auttavat kestäämään aether muunnoksia mitä magiat aiheuttavat, ja jos maagi ei käytä suoraan fyysistä magiaa kuten tulta, nämä maskit poistavat kaiken vaikutuksen. Sama Sanktassa, energia on epävakaa ja sillä ei ole fyysistä luonnetta.” Jack huomaa silloin, että hänellä on vain kolme maskia. ”Miksi vain kolme? Emmekö me kaikki mene?” ”Dan ei tarvitse. Eikö hän jo kertonut? Alkemistit eivät ole yhteydessä planeettaan, joten se ei vaikuta samalla tavalla. Hänen ei tosin pitäisi voida käyttää alkemiaansa, kuten emme mekään magiaamme.” ”Täytyy sitten luottaa Amaterasuun ja Tsukuyomiin jos tulee ongelmia.” Jack vilkaisee miekkojaan jotka hän jätti sillalle penkin päälle. ”Kauanko vielä, Lee?” Lee näppäilee konsolia hetken aikaa, katsellen karttoja ja muita mittareita nähdäkseen missä he ovat, sillä lumimyrsky ei hellitä yhtään. ”Noin parikymmentä kilometriä itään Sanktasta.” ”Laskeudu viiden kilometrin päähän,” Esmeralda sanoo. ”Jos menemme epävakaa-alueelle, emme saa Ragnarökiä itseksemme sieltä pois.” Esmeralda kääntyy sitten Jackia ja Dania kohti. ”Onko muuta kysyttävää? Meillä ei ole paljon aikaa, ja Tuomaritkin ovat luultavasti tulossa.” ”Miksi elementaalit alun perin suljettiin Sanktaan?” Jack kysyy. ”Mitä heille tehtiin täällä? He pystyvät tuhoamaan kokonaisia kaupunkeja jos heitä ei hallita, joten miksi sulkea kaikki saman katon alle? Onnettomuus oli vain ajan kysymys.” Esmeralda vain kohauttaa olkiaan. ”Ken tietää? Eivät kai vain ajatelleet. Ja vain Medelinillä on tekstejä sotaa edeltävistä tapahtumista jolloin Sankta

rakennettiin. Magiakivienkin valmistus Sanktassa alkoi vasta 500 luvulla Medelinin kapinoiden aikaan, ennen kuin elementaaleja edes oli. Luultavasti edes Tuomarit eivät tiedä Sanktan alkuperäistä syytä. Heilläkään ei pitäisi olla oikeuksia kaikkein tärkeimpiin sotaa edeltäviin teksteihin.” ”Entä pyhän maan nimitys?” Jack kysyy vielä. ”Sankta tarkoittaa pyhää Jumalten kielellä, mutta virallinen pyhän maan nimitys otettiin käyttöön juuri 500 luvulla. Medelin ja Rhapsodia toivoivat, että nämä magiakivet toisivat ihmiset uuteen aikaan, seuraava kehitys evoluutiossa keinotekoisesti ja isolla harppauksella, ja Sankta toimisi pyhänä paikkana joka auttaisi tätä unelmaa tapahtumaan. Eihän se nyt tietenkään mennyt miten he suunnittelivat ja kiviä alettiin käyttää väärin, pakottaen heidät hankkimaan melkein kaikki kivet takaisin. Ja tietenkin oli vielä se Gritschin tapaus Scriefiniassa niihin aikoihin jonka takia elementaalit luultavasti syntyivät.” ”Olemme perillä,” Lee mainitsee ja aloittaa laskeutumisen, joka on kivasti sanoen kuoppainen. Lumi ei anna tukevaa pohjaa ja alus keinahtelee puolelta toiselle kun Lee yrittää saada sen tasaiseksi. ”Parasta laittaa vaatetta päälle, siellä on yli neljäkymmentä astetta pakkasta.” He varustautuvat, laittavat naamarit päälleen, kietovat köyden toisiinsa jotta eivät eksyisi, ja suuntaavat ulos lumimyrskyyn ja mahaan asti ulottuvaan lumivaippaan. ”Matkaa ei pitäisi olla paljon!” Kärjessä oleva Esmeralda huutaa taaksepäin. Kymmenen minuutin tarpominen paksussa ja märässä lumessa tuntuu ikuisuudelta, kunnes yhtäkkiä se loppuu. Esmeralda lentää naama edellä pehmeään polvenkorkuiseen ruohikkoon, ja perässä tuleva kolmikko kaatuu melkein päällekkäin samaan kasaan tullessaan ulos, tai astuessaan sisään. Lumen lakatessa kuin seinään ilma muuttuu lämpimäksi. Jo valmiiksi hiessä oleva joukko repii paksut vaatteet pois päältä ennen kuin he ovat täysin märkiä. ”Tämäkö on Sankta?” Jack ja muut katselevat ympärilleen. Lumi lakkaa aivan seinään. Kuin läpinäkyvä, lumesta valkoistunut kupla peittää koko kaupungin, joka sijaitsee keskellä korkeaa ruohikkoa. ”Energia purkaus on yhä voimassa ja estää lunta pääsemästä tänne.” Esmeralda tunnustelee maskiaan jotta se pysyy kunnolla paikallaan. ”Kuolisimme luultavasti parissa minuutissa jos emme pitäisi näitä.” ”Muuten, huomasiko kukaan kaupunkia?” Lee kysyy katsellessaan kerrostaloja ja suurta tehdasta niiden keskellä. Hieman kauempaa katsottuna paikka näyttää siistiltä, rakennukset ovat hyvin kunnostettuja eikä yksikään ole kaatunut. ”Miten se on tässä kunnossa? Eikö paikan pitänyt sulkeutua kaksisataa vuotta sitten?” ”Käytetäänkö tätä yhä?” Dan kysyy. ”Mahdotonta.” Esmeralda ottaa hieman multaa käteensä. Se murenee heti muuttuen kuin hiekaksi ja kadoten lähes näkymättömiksi hiukkasiksi. ”Aether kenttä on yhä päällä, maakin murenee heti kun ei ole kosketuksessa planeettaan. Ei täällä pystyisi kukaan toimimaan, eivät nämä naamaritkaan kestä tätä ikuisesti. Voi tosin olla, että sama kenttä estää noita rakennuksia murenemasta tai vanhentumasta. ”Ei tässä auta miettiä.” Jack lähtee jo harppomaan ruohomerren läpi kohti rakennuksia ja kerrostaloja. ”Mitä nopeammin pääsemme pois sitä parempi.” ”Kiven pitäisi olla tuolla isossa tehtaassa.” Esmeralda osoittaa kerrostalojen välistä näkyvää isoa rakennusta. Joukko pääsee täysin tyhjään keskustaan. Kuuluu vain askelten ääni muuten äänettömässä betoniviidakossa. Ei edes tuule. Talot ovat hyvässä kunnossa, ikkunat ehjinä, seinät puhtaina, edes kaduilla ei ole likaa. ”Alkaa hieman karmia,” Dan mainitsee katsellessaan tyhjiä kerrostaloja heidän ympärillään. ”Tuntuu kuin joku katselisi.” ”Se on vain pelkoa,” Esmeralda lohduttaa. ”Elä anna sen saada otetta.” Tehdas tulee hetken päästä kunnolla näköpiiriin. Sen kyljessä ei lue mitään nimeä eikä se vaikuta erityiseltä. Lee huomaa aidatun pihamaan sisällä kymmeniä rahti-ilmalaivoja. ”Hei, katsokaapa noita aluksia. Nuo eivät kyllä ole parisataa vuotta vanhoja vaan Rhapsodiassa käytettäviä sotilaslaivoja, melkein uusinta mallia.” ”Tätä paikkaa on siis käytetty ehkä vastakin,” Jack mainitsee. ”Mutta miksi se ei näytä siltä? Kaikki on niin puhdasta, eikä täällä näy ketään.” ”Ehkä se selviää sisällä.” Esmeralda osoittaa etuovea. He

ovat menossa ovelle, kun maa alkaa yhtäkkiä täristä hieman. Jack luulee ensiksi, että se olisi maanjäristys, mutta kova moottoreiden jylinä kuuluu ylhäältäpäin. Kuplan läpi puskee kolme isoa Tuomareiden ilmalaivaa. Kaksi niistä he jo tapasivat, mutta kolmas ei ole tuttu. "Eihän täällä pitänyt toimia laivat!" Lee karjaisee. "En tiedä miten... Ne ovat muinaisia ilmalaivoja, Jumalten käyttämiä joten ehkä ne eivät toimi samalla tavalla. Perhana, en ottanut sitä huomioon." "Eli olisimme päässeet Ragnarökillä sisään? Ja nyt olemme täällä kuin lautasella." "Jack, mene sinä hakemaan se kivi!" Dan huudahtaa. "Me pidättelemme heitä." "Mitä!? Ette te voi tehdä mitään, minulla on miekat joten..." "Ja sinä olet ainoa joka voi myös vapauttaa Luciferin," Lee keskeyttää. "Mene heti! Tuhlaat vain aikaa." Jack empii hetken, mutta heillä ei ole vaihtoehtoja. Jos Tuomarit saavat heidät saarroksiin, he eivät pääse minnekään. Jack juoksee sisälle kun muut jäävät odottamaan Tuomareita. "Minä otan Jackin veljen, hän on luultavasti vahvin," Lee sanoo. "Ja suojelette Jackia vaikka viimeiseen henkeen, tämä tehtävä on kestänyt jo kaksi vuotta, emme anna sen mennä hukkaan nyt. Yrittäkää saada heidät mahdollisimman kauas tehtaasta. Menkää!"